

Wilde ganzen

Je hoeft niet goed te zijn.

Je hoeft niet op je knieën

honderd mijl door de woestijn voort te kruipen, boete doend.

Je moet alleen maar het zachte dier van je lichaam

laten liefhebben waar het van houdt.

Spreek tot me over wanhoop, de jouwe, en ik zal over de mijne vertellen.

Intussen gaat de wereld voort.

Intussen bewegen de zon en de heldere regenkristallen

zich voort over de landschappen,

over de grasvlaktes en de diepe bomen,

de bergen en de rivieren.

Intussen vliegen de wilde ganzen hoog in de heldere blauwe lucht

weer naar huis.

Wie je ook bent, hoe eenzaam ook,

de wereld geeft zichzelf aan je verbeelding,

roept je zoals de wilde ganzen, hard en opwindend –

keer op keer jouw plaats aankondigend

in de familie der dingen.

uit: Mary Oliver, New and Selected Poems (Boston, Beacon Press, 1992)

'Wild Geese': vertaling F. De Waele